

РЕШЕНИЕ № 20

гр. Перник, 24 февруари 2009г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, първи касационен състав, в публично заседание на четвърти февруари две хиляди и девета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: И.Г.

ЧЛЕНОВЕ: С.Д.Е.И.

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Р.С. , като разгледа докладваното съдия С.Д. к.н.а.х.д. № 12/2009г. по описа на съда, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл.от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на ТД на НАП-Перник срещу решение № 200/07.11.2008г., постановено по н.а.х.д. № 318/2008г. по описа на Радомирския районен съд, с което е отменено наказателно постановление №187 от 29.09.2006г., издадено от заместник директорът на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите - Перник/упълномощен със заповед № 201/23.08.2006г. на директора на ТД на НАП-Перник./

С наказателното постановление на А.П.М., в качеството му на изпълнителен директор на "*****" ПАД, гр. Р. са наложени административни наказания, както следва: глоба в размер на 2796.68 лева за нарушение по чл. 7, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 6, ал. 3 от КСО; глоба в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1, буква "в" във връзка с чл.33, ал.1 от 330; глоба в размер на 6.30лева за нарушение по чл. 158 във връзка с чл.127, ал. 1 и ал. 2 от КСО и глоба в размер на 20 лева за нарушение по чл. 20, ал. 1 от ЗГВРСНР.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на съдебното решение, като се иска неговата отмяна и решаване на делото по същество от настоящата инстанция, която да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения си процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на въззивната инстанция да бъде оставено в сила. Подробно излага съображения, че правилно районният съд е отменил наказателното постановление на формално основание , поради допуснато нарушение на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН., както и че в конкретния случай, правните изводи на решаващия съд, че не е установено по безспорен и категоричен начин ,кой е нарушителя и дали е извършил виновно констатираното нарушение на осигурително законодателство са правилни и законосъобразни. Навеждат се доводи и за несъответствия между описанието на нарушенията и фактическия състав на задължаващата правна норма, както и между описанието на нарушението в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Правят се възражения, че в акта за установяване на

административно нарушение и наказателното постановление не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и че банковите сметки на дружеството са били запорирани, което е причина да не бъдат платени осигурителните задължения.

Представителят на окръжна прокуратура гр. Перник, заявява становище за неоснователност на жалбата и предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК и след като взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и доказателствата по делото, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна, разгледана по същество, същата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Обосновано и законосъобразно районният съд е приел, че в проведеното наказателно административно производство, приключило с издаването на НП №187 от 29.09.2006г., е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Не е спазена разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, която изисква при подписване на акта на нарушителя да се връчи препис от него срещу разписка. Правната норма е императивна, нарушението ѝ ограничава правото на защита на нарушителя, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Правилни са и изводите на съда, че извършителя на констатираното административно нарушение не е установен по ясен и категоричен начин. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, административно-наказателната отговорност е лична. От доказателствата по делото безспорно е установено, че са изплатени възнаграждения за периода месец септември 2005г., посочен в ревизионния акт, без внасяне на дължимите осигурителни вноски за тях в приход на ДОО, НЗОК, ДЗПО - УПФ и ГВРС.

Не е установено обаче кое е длъжностното лице, което е разрешило изплащането на възнагражденията без да са платени осигурителните вноски. Към ревизионния акт не са приложени платежните нареждания или други счетоводни документи, от които да е видно кой е наредил плащането на възнагражденията. През процесния период "*****" ПАД, гр. Р. се е представлявало от двама изпълнителни директори, заедно и поотделно. В тежест на административнонаказващият орган е да докаже нарушението от обективна и субективна страна. Не са представени доказателства, че това е изпълнителния директор А.П.М., който е санкциониран от административно наказващия орган.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваемото решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Настоящия състав намира за неоснователно направеното искане от процесуалния представител на ответника по касационната жалба, за присъждане на разноски в общ размер на 400 лева за адвокатско възнаграждение, направени пред двете съдебни инстанции .

Разноски в административно наказателното производство не се дължат на която и да е от страните и не следва да се присъждат и в рамките на касационното производство. Съгласно разпоредбата на чл. 228 от АПК за неуредените в глава XII от АПК въпроси се прилагат съответно разпоредбите на

първоинстанционното производство, т.е. НПК. По аналогия на закона следва да се приеме, че при отмяна на наказателно постановление разноските остават също за сметка на държавата, но както и при оправдаване на подсъдимия така и при отмяна на наказателното постановление не се присъждат разноси в рамките на това производство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник, I -ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 200/07.11.2008г., постановено по н.а.х.д.№318 /2008г. по описа на Радомирския районен съд. Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: